

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקלה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבת מברכים פרשת תולדות

ב"ח מרחשון תשע"ב
גליון תקמ"א

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
5:49	5:16	4:15	
5:53	5:15	4:01	ירושלים
5:43	5:31	4:13	באר אפרק

מברכים החודש: ראש חודש ססלו א"ה ביום ראשון הבעל"ש
המולד: ליל שב"ק שעה 6:36, 16 הלקים

נאמר בשידור מארה"ב להגל סעודת סיום מסכת 'חולין' אשר נלמד זה כמה שנים עם מפרשי הש"ס ע"י אברכי הכולל מתוך יגיעה והתמדה עצומה. ענין חשוב הוא מאוד אשר התאספו כאן רבנו ותלמידיהו לחגוג את סעודת סיום המסכת, וטוב מאוד שלא ויתרו ע"ז. נהגין לומר ב'סיום מסכתא' דברי תורה, פטפוטי דאורייתא להדרן.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

סעודת סיום מסכת 'חולין' בכולל "אור מנחם" לעלוב, כ"ג חשוון תשע"ב

הנה 'מסכת חולין' בסופה מיירי מענין 'אחר' שטעה בדרש הפסוקים. ובאמת כפי שביארנו הרבה פעמים, צריך לדעת שאין לנו השגה בקדמונים כלל, וא"א לנו להבין הענין שנעשה שם, אך אנו לעצמנו צריכים מזה ללמוד מזה לימוד מוסר בפשטות הנוגע לנו.

איתא שם בשלהי המסכת (חולין קמב). "אמר רב יוסף אלמלא דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב בר ברתיה לא חטא מאי הוא איכא דאמרי כי האי מעשה הוא (המובא לפני כן על האב ששלה את בנו להביא גזלות וכוונתו נפטר) ואיכא דאמרי לישנא דרבי חוצפית המתורגמן הוא דהוה מוטלת באשפה אמר פה שהפיק מרגליות ילחוך עפר והוא לא ידע למען ייטב לך בעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיך בעולם שכולו ארוך". רצונו לומר היינו שלמד הפסוק דלא כהוגן, ולא פירש דמיירי לעוה"ב, לכן הוקשה לו האיך יתכן שיארעו מעשים אלו, אך אי הוה ידע דהפירוש ג"כ אשר הטוב המדובר בו הוא לעוה"ב, לא הוקשה לו כלל, כי עיקר הטוב והשכר הוא רק לעוה"ב, ואין ערך כלל לטוב דעוה"ב.

ומדה קטנה של טוב מהעולם הבא שווה ושוקלת הרבה יותר מכל טוב חיי העולם הזה. העוה"ז נקרא עולם העשייה, יגון ואנחה לגויים הוא, אך בעוה"ב הוא עולם השכר והתענוג ואך טוב, עין לא ראתה אלוקים זולתך.

הגן עדן, אי אפשר ואין שייך כלל לומר ולהביע בפה ולפרסם עוצם גודל השכר והתענוג שבו, כדכתיב "או תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דיבר".

וכן איתא בפי' האקדמות 'הדרא דלא אפשר למיפרט בשפוטא', לכן הצדיקים המקבלים שכרם משלם מקבלים שכרם בעוה"ב, ופעמים הקדושים הטוהרים סיבב השי"ת שימסרו נפשם על קדושת השם, כדי לגמול להם שכרם בשלימות בעולם השכר אשר כולו אמת ושם נמצא הטוב והשכר האמיתי. כי כל טוב עולם הזה אינו מגיע כלל לעונג של רגע אחד בעולם הבא, וכל אחד מישראל המקיים ושומר תורה ומצוות אין ערוך לשכרו, כל שכן לצדיקי אמת קדושים וטהורים.

והצדיק רבי חוצפית המתורגמן עלה למעלה בנפשות ונקיות בשלימות, ועל ידי זה זכה וקיבל שכרו למען ייטב לך בעולם שכולו טוב, ולמען יאריכון ימיך בעולם שכולו ארוך, אשר שם עיקר התכלית הוא השכר והתענוג.

ואנו לדרכינו נלמד מזה אשר כל פעולות השי"ת אמת הם, ואין שום קושיות ושאלות כלל ח"ו, גם אם רואים צדיקים אשר עבר עליהם ייסורים וצרות, או שמסרו נפשם על קדושת שמו

יתברך במיתות אמריות וגזירות רעות אשר עברו על כלל ישראל, בידוע שהכל לטובתם ולטובת הדורות הבאים לתכליתם הטובה, כדי שיעלו למעלה זכים ונקיים לגן עדן העליון באור גדול זך ומצוחצה בשלימות עד אין סוף. אשר אין שייך כלל להכיר ולהשיג

זה דלא אפשר למיפרט בשפוטא. ואין להרהר אחר מידותיו ית"ש כלל, שהכל לטוב, בין צרות גדולות בין קטנות, העוברים על האדם, צריך להאמין ולשמוח כי הכל לטובה, ולא להיכשל חס ושלום בהרהור קושיות כלפי מעלה, וכל מידותיו אמת.

כל המעברים העוברים על בני אדם הכל כדי להרבות שכרם בזה ובבא, ישועות בעוה"ז, להרבות שכרם בעוה"ב.

ומובא על הרה"ק ר' שלום מיערוסלב ז"ע אשר זכה לזיקנה מופלגת, ואמר לתלמידיו (אולי הוא עצמו אמר זה) כי זכה לאריכות ימים עבור כי אף פעם לא הקשה שאלות וקושיות על הנהגת השי"ת, לכן הניחו לו מנוחה בעולם הזה.

כי מי ששואל ומקשה קושיות, אומרים לו משמיה בוא עלה וראה כאן בעולם האמת אשר הכל ברור ונהיר... כי שם אין קושיות כלל.

ואחר: לא הבין פשט הפסוק, ואי הוה ידע הפירוש "למען ייטב לך", בעולם שכולו טוב, ו"למען יאריכון ימיך", בעולם שכולו ארוך, היה מבין כי הצדיק הקדוש רבי חוצפית המתורגמן יקבל שכרו האמיתי בעולם האמיתי בעולם הבא, ולא היו לו שאלות וקושיות כלל.

וזה מרומז גם כן במשנה תחילת מסכתין (חולין ב). "הכל שוחטין ושחיטתן כשרה", ובגמ' הק' והביאו רש"י על המשנה מהו לשון 'הכל', דלכאון ייתור לשון הוא. ואפשר לתרץ על דרך דרוש ורמזו הכל שוחטין, ר"ל דהיינו 'הכל' אפילו קדושי עליון צדיקי אמת גם כן יכול להגיע שיעבור עליהם שחיטות וקטרוגים מהיצר הרע, גזירות קשות ומיתות אמריות, אך עכ"ז אסור להרהר לעולם על מידותיו.

וזהו 'ושחיטתן כשרה', אפי' כל השחיטות והגזירות הללו כשר וישר הוא מן השמים, כולו אמת וטוב, אין שום קושיות ח"ו, למען ייטב לך לעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיך לעולם שכולו ארוך.

ומידה טובה מרובה העיקר אשר בני ישראל היו בשמחה וטוב לבב עם משיח צדקינו במהרה, כדאמרי מימרא משמיה הרה"ק מהרי"ד מבעלזא ז"ע ועוד צדיקי אמת ז"ע, שקיבלו בקבלה, כי חבלי משיח כבר עברו ומשיח צדקינו יבוא מתוך שמחה, נחת, והרחבה גדולה, ישועות ושמחות על הצדיקים ולכל כלל ישראל עמך כולם צדיקים, שירות ותשבחות ושמחות לכל כלל ישראל בכללות ובפרטות, אויף א זיסן אופן בתמידות.

המשך בעמ' ב'

דברי תורה

ממורינו הנה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

לצוד ציד להביא (כו, ה) פירש"י מהו להביא, אם לא ימצא ציד יביא מן הגזל ע"כ. ולכי הלא עשו הצטיין במצוות כיבוד אב כמ"ש חז"ל ע"י במדרש (פ"ס"ה),

וא"כ למה דוקא כאן עלה בליבו להביא מן הגזל היפך ציווי של יצחק וצודה לי מן ההפקר ולא מן הגזל כמ"ש רש"י, והיכן כיבוד אב שלו, וי"ל דהנה איתא דמונת יצחק בבקשתו מעשו שיביא לו מטעמים ואז יברכהו, כי רצה שיהיו הברכות מתוך שמחה של מצוה, ויהיה השראת השכינה באופן הנעלה ביותר, ובכך יחולו הברכות על ראש עשו מתוך שמחה של מצוה, ולכן ציוה אותו לעשות מטעמים שיהיה עוסק במצוות כיבוד אב,

והנה אם היה עשו באמת מתכוון לעשות מצוות כיבוד אב כתיקונה, הרי שאפי' אם לבסוף לא איסתייע לו לגמור המצוה ויצחק לא יאכל ממטעמיו, מ"מ מחשבה טובה היתה לו ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, והיה נחשב שפיר לעוסק במצוה, והיה מקום להברכות שקיבל ועל חרבך תחיה וגוי שיחולו מתוך שמחה של מצוה, אך עתה לאור שעשו הלך מלכתחילה במחשבת זדון להביא מן הגזל, הרי שלא היתה כאן כיבוד אב כלל וכלל, לא במעשה ולא במחשבה,

וא"כ הברכות שברכו יצחק לא היו מתוך שמחה של מצוה, ואין להם תוקף כל כך כמו ברכתו של יעקב. ועי"ל שאם היה עשו הולך במצוות כיבוד אב, לא היה יכול לבוא לו היזק וניפסיד הברכות, כי שלוחו מצוה אינו ניוקין, משרא"כ עכשו כשהולך במחשבת זדון הפסיד לנפשו, ובא לו ההיזק על ראשו.

ועי"ל דאילו היה עשו חושב להביא מן הגזל א"כ היה לו מצוה של כיבוד אב שנצטווה מאביו להביא לו אוכל, ויעקב שחטף המצוה והביא לאביו לאכול אפשר שהיה לו ליעקב דין של חוטף מצוה מיד חברו שמחוייב לשלם לו עשרה זהובים כנפסק בשו"ע (הוי"מ שפ"ב),

וק"ו שלא יגיע לו ברכות ע"ז, אבל השתא ע"י שרצה עשו להביא אפי' מן הגזל לא היה יעקב חוטף מצוה. ויש להבין כן מסדר הפסוקים שכתוב ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו וגוי וילך עשו לצוד ציד להביא ורבקה אמרה אל יעקב וגוי, שבא לומר שלאחר שעשו הלך לצוד ציד להביא אפי' מן הגזל לכן המשך בעמ' ב'

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

נחזור לענין אשר אנו נמצאין בו, סעודת המצוות לסיום מסכתא, הוא ענין גדול עד מאוד, טוב מאוד הוא שהשכילו האברכים לערוך ולהשתדל בסיום זאת המסכתא חולין.

וידוע כי הס"מ מרומז בראשי תיבות סיום מסכת אין לעשות, ע"כ הוא משתדל שלא יעשו סיום מסכתא ח"ו. ומידה טובה מרובה, לזכות לקיים סיום מסכת הוא ניצחון לייצר הטוב, ואיתא בהו"ל (שבת קיח: ודף קיט.) "דאמר אביי כה הוינא צורבא מדרבנן דמסיים מסכתא עבידנא יומא טבא לרבנן" כעין יום טוב.

והנה צריך לבאר מדוע גדול כל כך ענין סיום המסכת, ואפשר לבאר בפשטות, כי לכל שלימות יש לו חשיבות גדולה, דרך משל להבדיל אף אלפי הבדלות למי שלמד חכמת הדאקטארי, עד שקיבל דיפלומה ותעודה - הרי הוא שמה מאוד שגמר כל חכמת הרפואה והשתלם בחכמה זו. וכן בכל החכמות שלומדין עד לקבלת התעודה שמתחיל על שקיבלו שלימות בחכמה ההיא.

על אחת כמה וכמה בשמחת התורה שהיא שמחת חיי עולם נצחיים בעוה"ב. לפי שח"ל הקדושים סידרו סדר המסכתות, כיון שגמר מסכת אחת קיבל שלימות במסכת זו, א"כ ודאי שמחה גדולה היא עד מאוד, לכן סיום מסכתא היא עת שמחה ועת רצון.

יעזור השם יתברך וירחם שנפעל הכל לטוב, ונוכה להתחיל ולסיים תמיד עוד מסכתות, שנשמע ונתבשר בשורות טובות, וישמור בשמירה עליונה על כלל ישראל בא"י ובכל מקום. "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל", כל הרפאות, ברכות השמחה והישועות עלינו ועל כל ישראל. ויביאנו לגאולה השלימה בבנין ביהמ"ק במהרה, ותמיד נקיים התורה המצוות בשמחה, אנחנו וכל בני ישראל אמן.

דברי תורה

המשך מעמ' א'

ורבקה אמרה אל יעקב בנה שיביא הוא מן הכשר ולא יהיה בזה משום חוסף מצוה, ואת כל זה ידעה רבקה ברוה"ק כדאיתא בתרגום יונתן ורבקה שמעת ברוח קודשא כד מליל יצחק עם עשו בריה וכו'.

ובספר פרי צדיק כתב (בפירשתנו אות ב) וז"ל והנה מצונו עשו שהיה מקיים כיבוד אב וכמו"ש במדרש (ה"ל) ארשב"ג כל ימי הייתי משמח את אבא ולא שמשתית אותו אחד ממה שהשימח עשו את אביו וכו', ואף שבוודאי לא היה כוונת רשב"ג לשבח את עשו שקיים מצות כיבוד יותר ממנו, שהרי זה אסור לומר כמה נאה עובדת כוכבים כמ"ש ע"ז (ב) וכו"ש לשבח בו מה או שמקיים מצוה, רק בודאי כוונת עשו לא היה לש"ש, רק מפני ד"א חייבו שכלו לכבד או"א שהביאורו לחיי עוה"ז היקר בעיניו, ואדרבה הם (הגויים) מכבדים יותר לפי חביבות העוה"ז בעיניו, משה"כ ישראל שאין עוה"ז חשוב בעיניו שיכבד אבותיו מפני שהביאורו לעוה"ז שהרי אמרו עירובין (י"ג:) נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, רק מכבד או"א מפני מצות ד' עכ"ל. (תולדות תש"ע והוספת בתשע"א)

דברים אחרים

לע"נ

תולדות - מרומז על הסד

שמה דפרשתן תולדות נכתב באופנים שונים בדיוק י"ב פעמים בס"ת אחד כשהוא מלא דהיינו עם שני וי"ם תולדות, ועוד אחד עשר פעמים בצורות אחרות או שיש לו רק את הוי"ו הראשונה תולדת או כאשר יש לו רק את הוי"ו האחרונה תולדות סה"כ י"ב פעמים. עוד פעם אחת בתנ"ך (סוף מילת חות) בתולדות דוד המלך ושם כתיב עם שני וי"ם תולדות סה"כ י"ג פעמים, ועל כך איתא בספה"ק שהם כנגד י"ג מידות הרחמים קל רחום ותנון וכו' עוד מצאנו שיצחק אבינו היה יהודי הראשון שנימול לשמונה ימים, ואברהם אבינו נימול רק בן צ"ט שנה וישמעאל רק בגיל י"ג. עוד ידוע דלאחר מעשה העקידה פרחה נשמתו של יצחק, ולכאן אך המשיך יצחק להיות והרי פרחה נשמתו, אלא י"ל שירדה לו נשמה חדשה מן העוה"ב והוא איתא הוא חי שאר ימיו עד ק"פ שנים, נשמה זו היתה ממש חלק מהעוה"ב שגם מסכל את המספר שמונה שהיא מעל העולם הזה שהיא שבע. עוד רמז לה"ל מצאנו כי יצחק בגימ' ר"ח, הרי ח' פעמים כ"ו = ר"ח, בהם שמונה פעמים שם השם, כל הרמזים האלה מפורשים במקשים שנברר איזה היא המדה השמינית של י"ג המידות הדיינו מידת נוצר חסד.

ושוכ אנהנו נזכרים ביום עלייתו של בן ציון קרומן הו"ד השמימיה יחד עם עדי הרוגים קדושים בבית הב"ד שבהודו כנ"ש חשוון לפני שלוש שנים, והוא היה סמל של חסד כידוע לכל מי שזכה להכיר אותו או שמע על מנשיו ודרך עבודתו בקדוש ובחולין. הי רצון שדרך זו תהיה לנו נר לרגליו עד ביאת משיח צדקינו א'.

===

נכתב לעילוי נשמתו ע"י המיו שיבלחט"א ידדינו היקר הרה"ח ר' דוד לוזן ה"ו

תורת אמת

פנינים יקרים על הפרשה

הדרך אשר ילכו בה, הדרך הטוב והישר, הוא בעיני הבגדים והלבושים, שילבוש האדם מלבושים מודרניים, כי אחרי זה כבר יש לו להסטר אחרא השפעה גדולה על האדם, עד שהוא מפילו רח"ל לשאול תחתית. ודבר זה נרמז בסוף שבמקום לכתוב ויח את ריח בוגדיו, וכתב בגדיו בכדי שיהיה האדם מאד בעיני המלבושים, כי להיות ח"ו בוגד בהש"ת תלוי הכל בבגדים המלבושים שהוא לובש. (שיחי שלמה מהר"ש מאבנו)

מטל השמים ומשמני הארץ (כו, כח)
ואילו בברכת עשו כתיב (מלט) משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל, י"ל למשל שדכן הצניע שידוך לבחור מופלג בתורה, אז מתחיל לרצב בשבח המחוחת כי הוא אוהב תורה, ויש לו הרבה ספרים ותוכל לשבת שם ללמוד תמיד, וגם הוא עשיר גדול ויתן לך מזונך, אבל אם הבחור הוא מדור החדש אז יאמר לו השדכן שהמחוחת הוא עשיר גדול ויביתו נהנהג בהרחבה, וגם את הרצה ללמוד מעט תוכל, ועל פי זה מירש בעוללות אמרתי לא דאיתא (פנינים מא) מפני מה אין מצויין ת"ח לצאת ת"ח מבניהם וכו' רבינא אומר שאין מברכין בתורה תחילה, דאזוב תורה מברך לבנו תחילה שיהיה תלמיד חכם, אך אין קומה כו' מברכו ג"כ בעשירות, אבל מי שאינו אוהב תורה מברך בנו בעשירות תחילה ואחר כך דרך אגב מברכו ג"כ שיהיה תלמיד חכם. והנה שאמרו מפני שלא ברכו בתורה תחלה שתורה אינה חשובה אצלם, ויצחק התחיל לברך את יעקב ויתן לך האלקים מטל השמים ענינים שמימימים מתורה, ואחר כך משמני הארץ מענינים ארציים, ולעשו שהיה אוהב עולם הזה ברכו תחלה משמני הארץ יהיה מושבך ופירש רש"י איטליה של יון, ואם תרצה גם מטל השמים, ואף שיצחק סבר על יעקב שזה עשו, מכל מקום רוח הקודש הנהחו ליתן לכל אחד ברכתו הראויה לו (פרדס יוסף).

ויתן לך מטל השמים (שם)
בשפת אמת מברא בשם החידושי הרי"מ על פי מה שאמרו בגמ' (ב"ב ע"א) הנותן בור להבירו במתנה נותן לו גם הדרך לבור כי נותן בעין יפה הוא נותן, וכמו נוסף לגבי שבת הקב"ה נתן לנו מתנה טובה את השבת (שבת י"ג) ועל כן נתן לנו גם הדרך להגיע לשבת והיינו את ששת ימי המעשה שהם ההכנה לשבת כמו שאמרו (ע"ג א) מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת שצריך להכין עצמו לשבת. ומוסיף השפת אמת שאולי זהו גם הסמך למנהגם של ישראל לומר במצואת שבת "ויתן לך", כי תיקח שיוצאים משבת זו צריך כבר להתחיל ההכנה לשבת הבאה, ולכן אומרים ויתן לך שיתן לך הן וכיבושיתן של השבת הבאה דהיינו ששת ימי המעשה, וכך הוא בכל שבועי שבוע לעולם. והנה שדרשו במדרש שם ויתן ויחזור ויתן. (ספסוף אמת)

ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתינו לך כו' ודגן ותירוש סמכותי וכו' (לו, לב)
ובגמ' (שהרד"ק) אל תקרי בגדיי לך כו' ודגן ותירוש סמכותי וכו' וכו' ויש לומר הכונה עפ"י בגיטין בשנת בצורת יכול העבד לומר לרבו או פרנסני או הוציאני לחירות, וזה שאמר הכותב הגם דגביר שמתינו עלי מ"מ ברכה זו יש לה הפסד יתירמי שנת בצורת ואצא לחירות באימו אליו או פרנסני או שחרני ויכרה לשחרני מבלתי יכולת בידי פרנסתי ע"ז אמר לו יצחק הן גביר וגו' ודגן ותירוש סמכותי א"כ לעולם לא יבוא לשנת בצורת ולכה איפא מה אעשה בני. (מגדל דוד)

לומר שזאת אמנם היתה דעתו האישית של יצחק, אך שלא בצדק. אברהם אבינו היה נתון בסכנה אמיתית והיה לו סיבה לחשוף אבל מוא שנגש אבימלך על דבר שרה, הוא הפך לירא לאלקים, ושבו לא היה חשש לסכנה והאמת היא שיצחק עצמו הודה בסופו של דבר שחששו היה חשד שוא, במרומז כי אמרתי פן אמות עליה שמשמעו כי סברתי כמו שמצינו כיוצא בזה אני אמרתי אלהים אתם ובני עליין כולכם אני אמרתי במובן סברתי וחשבתי שכן הוא אבל לא כך היה באמת (הרא"ם בלך)

וישב יצחק ויחפור את בארות המים (כו, יח)
אצל יצחק אבינו כתוב וישב יצחק ויחפור את בארות המים וגו' ויסתמום פלשתים. עיקר הפירוש הבארות היא לזרוק עפר ואבנים שהם הגשמיות והפסולת ולמצוא באר מים חיים היינו לצאת מן הטבע ולהאמין כי הטבע הוא גם כן מהש"ת כתוב וילך יצחק גררה וגו' ואמר א"ל ז"ל שלכן נקרא שמה גרר לפי שגורר הכל להטבע והלך יצחק להראות שהכל מהש"ת. (אמרי אמת)

ואברכה לפני ה' לפני מותי (כו, ז)
ורבקה אמרה אל יעקב בעבור אשר יברך לפני מותי, ולא אמרה לפני ה', הטעם לפי בינתו כי האבות הקדושים לא יוציאו מפיהם דבר של בטלה, ע"כ אמר לפני ה', ברשותו אם יסכים על ידי, כי באמת לא הסכים ולא ברכו אבל לאמנו רבקה נאמר בנבואה דיתברך יעקב (כתרגום אקסולט על מסוק ותאמר לו אמו על קללתך בניו וגו' ואמרת לה אמרתי על האבוב בנבואה וכו') ע"כ אמרה אשר יברך לפני מותי, בבירור, ויעקב אבינו שאמר חיה רעה שנצנצה בו רוח הקודש. (זר אב).

ויח את ריח בגדיו (כו, כ)
ובגמ' (שהרד"ק) אל תקרי בגדיי לך כו' ויח את ריח בגדיו וכו' ויש לומר דבר דרך רמז, ולא נכתב בפירוש ויח את ריח בוגדיו. ויש לומר דהנה ידוע מצדדיקים הקודמים שבכל הדורות ז"ע שאמרו שתחילת הסתת היצר את האדם לנטות מן

וישאלו אנשי המקום לאשת ויאמר אחותי היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום (כו, ב)
יש לעיין מהו הלשון פן יהרגוני לשון נוכח, אחר שפתח בלשון נסתה ויאמר וכו' כי ירא היה לו לכתוב פן יהרגוהו, ויש לבאר שאם היה כתוב פן יהרגוהו היה במשמע כאילו התורה היא המענינה ומסכימה שאכן סכנה היתה בדבר. לכן נכתב בדווקא פן יהרגוני

בגו צדיקיא

הגה"ק רבי עקיבא סופר זי"ע ב' דעת סופר פרעשבורג יומא דהילולא ב' כסלו (תש"ד)

מסאכטשטוב, בשו"ת אמרי יוסר להגאון מהר"ם אריק מטאנא, בשו"ת זכרון יהודא להגרי גרינוואלד מסאטמאר, בשו"ת לבושי מרדכי להגרמ"ד ווינקלער ממאדע, בשו"ת מהרי"ץ להרי"ץ דושינסקיא, כמו כן התעלל אתו באהבים במשא ומתן של הלכה, אביו הגאון בשו"ת שבת סופר זי"ע.

שר עבא מלחמא

רבינו עמד כאחד ממנהיגי הדור בקומה זקופה תמיד בשער נגד מחבלי כרם ה', בחייוף נפש לחם את מלחמת היהדות החרדית נגד חרופיה, עיניו היו פקוחות לכל המתרחש לא רק בעיר פ"ב רבתי, כי אם לכל קצוי ארץ כראש הרבנים של הקהלות החרדיות במדינה, היו כולם חרותם על ליבו, הוא גרד גרריהן ועמד בפריצותיהן, לכל יבוא זרים לבזוז חילם. אחרי מלחמת העולם הראשונה כשאסטריוך - אונגאן נתפעלה ונתייסרו צ'כובוסק"י ושאר הארצות, נהגו הקהלות האורטודוקסיות את מנהגן, כמאז היותן במלכות אסטרייך - אונגרו. בשנת תרע"ט כשהציונים ושאר הכיתות החופשיות למיניהן התגברו והתפשטו, והיתה צפויה סכנה רוחנית לקהלות החרדיות ולדור הצעיר, נקראה אסיפה כללית של רבני הקהלות לט"ס יסוד רשמי של האורטודוקסיה במדינת סלובק, מחמת זקנתו וחולשתו של הגה"ק רבי שמואל דונברג זצ"ל הגאב"ד אונסדארף (פעמ"ס באר שמואל) נקבעה אסיפה לעיר פופראד הסמוכה לאונסדארף.

הגה"ק מאונסדארף זצ"ל היה נרגש מאד על שנודע לו לארח את רבינו זצ"ל, ולמרות הגדולה שגדלו היה לו ענין לימים, ואילו הגה"ק מאונסדארף זצ"ל היה זקן גאוני המדינה, בכל זאת ציוה עליו הגה"ק מאונסדארף שישב בראש האסיפה, ובהתלהבות הכריז: ברוך ה' שזכיתי לראות את נכדו של מורי הקדוש (הכתב סופר זי"ע) ממלא מקום אבותיו בתורה וביראה!

הגה"ק מאונסדארף זי"ע חיזק ועידד אותו לקראת תפקידו הקדוש, להיות ראש ומנהיג על קהילות החרדיות, אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם, לנהלם על מי מנוחות - באותה שנה עלה הגה"ק מאונסדארף בסערה השמימה, זי"ע ועכ"א.

כל גדולי הדור כבודו

כבוד גדול ובהערצה רבה התייחסו אליו כל גדולי הדור, רגיל היה להיפגש אתם במקום המרחצאות על מייניי הישועה במאריבאר, מאורי ישראל מצפון ומדרום ממזרח וממערב נפגשו שם, גדולי האדמו"רים מגאליצא ומפולין וגדולי הרבנים וראשי הישיבות מליטא ומאונגרו, נראו שם, רבינו זצ"ל כבר בעצירותו בלט בתוך גדולי ישראל אלה, אשר כולם התחשבו בהגאב"ד ור"מ דפרעשבורג כראוי לאישיותו הגדולה, שם התיידד עם כמה וכמה גדולים מפורסמים, כמו גם האדמו"רים הקי זי"ע מבעלז, מוויניץ, מטשורטקוב, מראדזין וכי ועם הגאונים כמו רבי מאיר שמוחה זי"ע בעל "אר שמוח" (שנשא ונתן אתו בכמה מדברי החת"ס בתשובותיו) וכדומה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבי שלום דוב מלעמייטש ב"ר חיים - כנפ שחר. רב נחום מודמברוכה ב"ר יעקב מהרימלוב - חזון נחום (ת"ש) נעק"ה ש רבי נחום מודמברוכה ב' חזון נחום ב"ר יעקב (ת"ש) רבי עקיבא ב"ר שמוחה ב' ד' דעת סופר מפרעשבורג (תש"ד) רבי אהרן ב"ר שניאור אלמן קוטלד קולצק-ליקווד (תש"ג) - רבי משה'ל שישני דב ב"ר צבי הירש אשכנזי מטטניסלב-אלעקס (תש"ח) רבי מאיר ב"ר משה כ"ר אבי הש"ד (ת"ח) רבי שמעון מאוויזן ב"ר משה'ל פייביש מונבר' (ת"ח) רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר יצחק מסקוריא (תרמ"ח) רבי ישראל מרדכי אמריס (פישל) סופר אב"ד שאחוזר ב"ר זוסמאן - זכרון אפרים (תרמ"ח) רבי יעקב דוד מאמשינע ב"ר ישראל יצחק מורוקא (תרל"ח) רבי אליהו קובי אב"ד סאלוקא - שו"ת אדרת אליהו (תמ"ט) רבי צבי הירש ב"ר שאול מרגליות מלובלין (תקס"ח) רבי משה מרדכי בענט אב"ד שטאמפען (תר"ח) - רבינו שמואל אליעזר ב"ר יהודה הלוי ב' המהר"ש"ה א"ק (ה' שצ"ב) רבי דוד ב"ר יהודה לוריא מבידוב ב' חידושי הר"ל (תשי"ח) רבי אשר אנשל ב"ר שמואל ב' מנחת אשר (תרל"ח) רבי יעקב יהודה מנדלזין ב"ר נתן טעט (תרמ"ח) רבי ברוטא פייבל הלוי אב"ד בראד שין-הקדש מעט ועוד (תרנ"ט) רבי שלום (תרס"ט) רבי יהונתן ב"ר מרדכי אלישבערג ב' דרכי הוראה (תרנ"ט) רבי ברוך דב בער ליבניץ נאקאמיץ ב"ר שמואל דוד ב' ברכת שמואל (ת"ש) רבי יעקב ב"ר אהרן שיק ב' משנעת יעקב מקרלין (תר"ח) רבי פינשל אב"ד קראקא - חתן המהר"ל מפראג (שע"ה) רבי חיים אב"ד וואלא חתן רבי איציקל המבורג - מרבבת המנשה - תרי"ח) רבי יעקב ב"ר אהרן שיק מקרלין-משנכת - יעקב (תר"ח) רבי יוסף דוד יצחקי משאטמבורג ב"ר יעקב אב"ד טרי"ח - די דוד'מנחת עני (תקע"ג) רבי מרדכי דוד מראדזינשטי"ש ב' תום צבי (תר"ט) רבי אליעזר מנראדזינסק ב"ר אברהם חיים מפלנטש (תשי"ג) רבי יחזקאל שרנא ליפשיץ הלברשטאם מטשורטקוב ב"ר שישער דוב - דברי חזקאל שרנא (תשנ"ו) רבי חיים מיכאל דב ב' יוסף וויסמאנדל ר"מ נייטרא ב' מן הכנז' (תשי"ח)

למרום אמרו: ב"ה ווייטערע דורות זענען געזיכערט! (ב"ה הרוחות הבאים מובטחים) והוציא עלוהית יין ובירך על הכוס: "ברשות מוריני ורבינו...".

שמו וטבעו יצא בעולם זמן קצר לאחר זה, אז ניגש להוצאת ספרו של אביו שו"ת "שבת סופר" על ד' חלקי שו"ע שהאיר פני תבל בהופעתו בשנת תרס"ט, בראש הספר כתב את הקדמתו בה מתאר בקצרה את דרכי אביו השבט סופר זי"ע. ביתר שאת התחיל להפיץ מעיינותיו הוצעה בכל שטרי התורה והדה, וכאבי'ד ומרא דאתרא התחיל לפעול גדולות בשיפור הקהילה ותיקונה, דבריו היו תמיד נשמעים באין מהרהר אחריהם, באישיותו הגדולה ליכד תחת כנפי השפעתו את החוגים השונים, שכולם העריצוהו וכבדוהו וסרו למשמעתו, הקהילה החלה להתפתח ביתר שאת, המוסדות השונים שהיו בסמכות הקהילה גדלו ועשו פרי, והשפעת המנהיג הגדול היתה ניכרת על כל צעד ושעל.

שמו יצא לתפארה בכל רחבי המדינות, הגאון הצעיר מפ"ב שיישב על כסא אבותיו, כשעשתה הרבנות הגדולה הולמתו בכל המובנים, נתפרסם

בין גדולי ישראל הישישים, שכולם רחשו לו כבוד והערצה רבה, מיד נבחר כחבר ועד הרבנים דאונגארין, ובשנת תרס"ט כשלהגל מלאת ארבעים שנה לקיום הקהילות האורטודוקסיות ביקרה משלחת של ראשי הרבנים בבית הקיסר בעיר המלוכה וויק, נמנה גם הגאון הצעיר מפרעשבורג ביניהם, והוא אז רק בן ל"א שנה.

מו"מ בתורה עם גאוני דורו

בימים אלה בא בחליפת מכתבים עם גאוני הדור הזקנים, אשר כולם כתבו לו בכבוד גדול באופן יוצא מן הכלל, הננו מוצאים תשובות מופנות אליו: בשו"ת בית יצחק להגאון רבי יצחק שמעלקס מלבוב, בשו"ת אבני נזר להגאון

שלשלת הזהב רבי עקיבא סופר זצוק"ל נולד בשנת תרל"ח לאביו הגה"ק רבי שמוחה בונם בעל השבת סופר זי"ע בן הגה"ק רבי אברהם שמואל בנימין קוטלד ה"חכתב סופר" זי"ע בנו של רבינו רשכבה"ג בעל היחתם סופר

שמשו של רבי עקיבא זרחה בק"ק פרעשבורג בבית אביו הגדול בעל השבט סופר זי"ע אשר האציל מהודו עליה, בבית מדרשו סגל לתוכו את תורתו ויראתו של אביו הגדול, ובכשרונותיו הנעלים עלה ונתעלה עוד בשחר של ילדותו עד ששמו יצא לתהלה בן בחור הישיבה הגדולה, שהיו כולם אריות בתורה, כשלש מאות במספרם...

החל משנת תרנ"ה, בהיותו בן עשרים שנה התחיל להרביץ תורה ליד אביו בישיבה הרמה, ומאז התפרסם בכוחו הגדול בתורה, ובכורנו הנפלא ובהדושי החריפים שנבנו על יסודות נאמנים, בהבנה עמוקה ובסברא ישרה, הן בהלכה בסוגיות אמיתיות המפוררות בן ע"ל במים איריים והעלה פנינים יקרות, והן באגדה בדרושים נעימים מתוקים מדבש - ותוך זמן קצר קנה לו שם למרחקים.

בה עמד ליד אביו עד שנת תרס"ז עת ששקעה שמשו של השבט סופר זי"ע, בהלוי הכריזו מיד גאוני ישראל שנוכחו על רבינו כממלא מקום אביו.

דודו הגאון רבי שלמה סופר זצ"ל הגאב"ד"ק בערעגסא (בעל חוט המשולש) שנשא הספד תמורדים ארוך ונפלא על אחיו בעל השבט סופר זי"ע לפני מטתו, בירך ברכת מזל טוב את אחיו המנוח ואת בן אחיו הגאון הצעיר ואת כל הקהל הקדוש, להגל עלות רבינו על כסא הרבנות, כשכולם ענו אחריו "חי אדונינו מוריני ורבינו". בהתרגשות רבה התייצב אז רבינו זצ"ל להספיד את אביו הספד גדול בהתעוררות עצומה. אך ורק בן כ"ט היה רבי עקיבא אז כשהוכתר לממשיך שלשלת הרבנות של שלשלת אבותיו הרועים הגדולים זי"ע.

ממשיך השלשלת

זקני תלמידי אביו השבט סופר זי"ע וגדולי הרבנים שהיו באותו מעמד, הכירו בו מיד את כל הסגולות של יורש העצר למלכות רבנות פרעשבורג, והם יחד עם ראשי ופנסי הקהל קבלוהו עליהם לרדם ומנהיגם, הגאון רבי דוד לקנבאך זצ"ל (בעל ניר לדוד) הראב"ד דפרעשבורג קרא לתוך הקבר הפתוח אל הגה"ק השבט סופר זי"ע בזה"ל: "רבינו הנני מברך אתכם מזל טוב על כי נבכם ימלא מקום קדשכם". והדיין הגאון רבי לייב פרידמן זצ"ל (בעל שו"ת היי"ח) הכריז עליו: אתה הוא עקיבא שמשך הולך מסוף העולם ועד סופו.

אחרי כלות השבעה התקיים מעמד ההכתרה, קהל עצום מילא את היכל בית הכנסת הגדול, רבינו נבחר פה אחד והוכתר כרב אב"ד ור"מ, רבינו הופיע באסיפה ונשא את דבריו, אשר בהם השמיע את אמרת הידועה: "בטוח אני באלה" - האנשים הנאמנים - "יזכוכת שלשלת אבות" - החתם - והשבט סופר זי"ע שהשי"ת יהיה בעזור למלא תפקידי בנאמנות, משגמר רבינו את דרשתו נגש אליו הגאון רבי לייב פרידמן זצ"ל ונשק את ידו. אחרי ההכתרה הלך לבקר את הגאון רבי דוד לקנבאך זצ"ל הראב"ד שמחמת זקנתו המופלגת שכב על מטתו, משנכנס לביתו קם הגאון הישיש מיימתו ובהגביהו עיניו

הילולא דצדיקיא	
יום ש'ב'ק כ"ט	רבי חיים הכהן ראפפורט ב"ר דוב בעריש מאוסטראה - שו"ת מים חיים (תר"ח) רבי יוסאסאן סופר אב"ד דברעצין ופעסט ב"ר יעקב שלום (תרפ"ג) רבי יצחק שלמה מוועליטוב ב"ר יחזקאל מיכל מוועהיל (תרל"ב) רבי שמעון יהודה ב"ר יעקב אב"ד מוקא - מניעי מים (תרל"ג) רבי אברהם דוד ממופול חתן ר"מ הראשון מוועהיל (תרע"א) רבי מאיר מזבורוב ב"ר יחזקאל מיכל מנגליא (תתע"ח) רבי אברהם אביש ממשחובי ב"ר יעקב שמשון (תש"ט)
יום א' א' כסלו	רבי שלום שכנא מלובלין ב"ר יוסף (ש"ש) ובט רבי ישראל (שנ"ט) רבי יצחק אלפנדי הוקן הספרדי ב"ר חיים, רבי דוד אשכנזי דיין ר"מ בבלוב (ת"ח) רבי אפרים ב"ר ישראל ה"ד אלקאווה ב' שער כבוד ה' (י"ב) רבי יוסף שמואל ב"ר צבי הירש ב' מסורת הש"ס (ת"ח) רבי משה חפץ ב"ר גרוש - מלאכת מחשבת עה"ת (תע"ב) רבי אהרן מנעוויטש אב"ד פרוסטין ב"ר יצחק אב"ד אעניין (תק"ח) רבי יצחק ב"ר שמואל לאמפונט אב"ד פראה איטלי - פחד יצחק (תקנ"ו) רבי משה הלוי הורוין אב"ד וואלמיטשק - ענק השדים (תקצ"ג) רבי חיים נתן דבמערב ב' כלילת יופי מרקאקא (תת"ח) רבי משה הער ב"ר יוסף אלטר מראדזינב' ב' ויקח מית' (תרס"ח) רבי אברהם איינר פשוני ב"ר עקיבא (תרי"ח)
יום ב' ב' כסלו	רבי שמוחה ורחוביק תמיד מן דבעש"ת הקי זע"א (תקל"ו) רבי מאיר הלוי ראב"ד לנב ב"ר אברהם (ת"ח) רבי יהושע הורוין אב"ד פרויקרענע (תקפ"ח) רבי ישראל יצחק מראדזינב' ב"ר ישכר בע" (תרי"ח)

פרקי חינוך

הרב שמואל שטרן

מחנך ויועץ חינוכי

לפרגן, נשבח אותם ובאופן עקיף נגנה צרות עין, אבל מהחובתינו להתרועע ולעורר בנושא חשוב זה, כי אדם שהתברך בטוב עין יבורך, שמה וטוב לו לעומת הצר עין שתמיד שריו בעצבות ומצב רוח קודר ואין לו מנוח, נספר להם על מי כעמך ישראל וגדולים וצדיקים שהתברכו בטוב עין וכמה אושר היה מנת חלקם, לעומת זאת הצר עין שכל ימיו מכאובים וצער ועגמו"ג וכסכן כנ"ל ולא יודע לבטאות מה מפריע לו, ומדוע לא סובל חבריו ומשפחתו ומחפש תמיד סיבה על מרירותו.

מסופר שהגיע אחד להגה"ק הקה"ה הסייפליער ז"ע ואמר לו שבנו לקוי במידות, יעץ לו הגאון שילמד עם בנו הקטן חמש דקות מוסר ובעו"ה זה ישפיע והוסף ואמר לו שאף שאינו רואה שיפור עכ"ל הדברים חודרים ללב וגדולים עמום כלבושו של החומט שגדל עמו, וכשיגדל יבין מה שלמד בקטנותו. ע"כ.

בבדי להנחיל עין טובה צריך לדבר ולדבר ולעמוד על כך, והדברים היוצאים מהלב יכנסו בסייעתא דשמיא ללב. וכן אף המחנכים/ההורים צריכים להיות "טוב עין הוא יבורך", וללמוד וללמד לילדים בעין טובה ענין עין טובה, ובזכות זה נזכה שעינינו תראנה בבנין בית המקדש. ג"ט שבת.

הערות והארות ושאלות להרב שטרן ניתן להפנות לפקס המערכת שמוספרו 057-796-2493

סיפר החזון איש ז"ע (הובא בספר נתיבות איש עמי רכ"ח), מעשה בחסיד אחד שהזמין אורח לסעוד אצלו בשבת, ובביתו כבר הכינו בלכם קבלת פני האורח, כי גם בני ביתו אהבו את האורחים, ואמנם המחלק את האורחים לא ידע מהזמנתו של החסיד וישלח את האורח לאשר הכין לו, וכאשר שב החסיד לבילי שבת קודש מבית הכנסת לא מצא כבר את האורח ויבוא בגפו הביתה, וכששמעו בני ביתו שאדם אורח התעצבו מאוד, ויאמר להם החסיד אין האורח כאחד מהנכסים לעשות בו סחורה, דאגתי היא רק שהיו לו להאורח צרכיו וסעודת שבת, אבל אחת היא לי אם קיבל זה ממני או מזולתי.

לא כן מנת חלקם של דלת עם, אם הוא אוהב לעשות טוב, לא ימנע ממנו צרות עין ואין דעתו נוהה לראות אחרים במלאכתו. ע"כ.

צרות עין גורמת למחלות ורעות רח"ל לילדים אפשר להרחיב בואת: על המחלה האיומה ירחם ה' - אמר פעם הפני מנחם: השבתי רבות על מה ולמה פוגעת בנו המחלה

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה

לידידינו החשוב והיקר מחשובי רבני אנ"ש בארה"ב, יושב והוגה בתורה ועבודה וירידי רב לו בה, ענוותן כהלל, אהוב ומהולל על כולם, דבוק ומקושר בלו"ג למרן שליט"א הרה"ג ר' **אפרים זלמן שטיינארצל** שליט"א - פלעטבוש - ארה"ב

רב ביהמ"ד "**יודבר דוד**" בפלעטבוש

לרגל שמחת הולדת הנכד בשעטומ"צ לאויש"ט יהי רצון שייזכה לנחת ממנו ומכל יוצ"ח, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ושיובע שמחות וכט"ס.

השתתפות בהוצאת הגליון נודב ע"י ידידינו הדגול הרה"ג **אפרים זלמן שטיינארצל שליט"א** לרגל השמחה וזכות זיכוי הרבים תעמוד לו ולמשפחתו להתברך בכל הברכות.

יעמוד על הברכה

ידידינו היקר והנכבד, איש המודות ורב תבונות, כלי מחזיק ברכה, תורה יר"ש וחסידות אצלו משולבת, ומידותיו המנוהגות לו לעטרה, דבוק ומקושר בלו"ג לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, א"ה הרבני הגה"ח מאיר נעלה הרה"ג מוה"ר **יצחק מאיר לנדא** שליט"א - בארא פארק - ארה"ב

רב ביהמ"ד דק"ק ווערעצק

שנדבו לבו הטהור לנדב להוצאות הגליון לרגל שמחת הולדת הבת בשעטומ"צ

מכון "אור יקר" השלם

ע"ש הגאון הצדיק רבי יצחק מאיר הונפרין זצ"ל מח"ס "אור יקר" על האור החיים הק'

~ ברכת מזל טוב ~

מעומקא דליבא משגרים אנו ברכת מזל טוב אל האי גברא רבא איש המודות אהוב למעלה ונחמד למטה, מרבה פעלים לתורה וחינוך בדרכי אבות, כבוד המעש והפעלים להרמת קרן התורה והחסידות, הוא הגבר אשר רוח בו זכה בהצלחה רבה ובס"ד להו"ל את החיבור המאיר באור יקרות "אור יקר" אשר זה זכה הוא יסודתו בהררי קודש לבאר דברי קדוש ה' רבינו האור החיים הקדוש, למען השקות הצמאים לדבר ה', ידיד נפשינו וידיד כל בית ישראל, המרביץ תורה לעדדים, ומזכה הרבים בהרצאת תורה במסירות לגדולים ולקטנים, אוצר כלי חמדה וסגולה, ה"ה

הרב החשוב **שמואל שטרן** שליט"א ולאביו החשוב אשר מסר נפשו ושם לילת מימיו, והויל זכה מכספו ועמל וטרה רבות בשנים ביגיעה רבה למען הוצאת הביאור הקדוש לזיכוי ושמחת הרבים, שייצא מתח"ו דבר נאה ומתקבל העולה על שולחן מלכים, ה"ה

הרב החסיד המפורא רבי חיים ישראל שטרן שליט"א - נשיא המכון לרגל שמחת אירוסין הנכד - הבן המופלג בתו"ש, צורבא מדרבנן, ממשכימי קום לעבודת ה', לעי באוריהא ומזכר בכל מדה נכונה ה"ה הבה"ח **יעקב שמשון** הי"ו - מבחירי ישיבת ויז'ניץ ברכפלד וזאת ברכתו מאלוקי המערכה שיהא הזיווג יפה עולה ע"ד הסלולה מזקה"ק ב' ה' אור יקר, וזכות רבינו האוהחה"ק תגן בעדכם להתברך ממקור הברכה, נתת מכל יוצ"ח מתוך שפע שמחות וכל טוב סלה.

בשם חברי המכון. ואלפי הלומדים

ברכת מזל טוב נאמנה

לכבוד מעלת ידידינו המזכה את הרבים בהפצת תורה ועבודת ה', מחנך דגול מירבבה, שמו הטוב מהולל בפי כל מאמרותיו המתוקים נהנים באלפי בני ישראל מסור בכל לב ונפש ימים וילות למען ילדי ישראל להכניס על במותי החינוך הטהור, איש חי ורב פעלים, ה"ה

הרב רבי שמואל שטרן שליט"א - עורך מדור "פרקי חינוך" לרגל שמחת אירוסין בנו היקר המופלג בתו"ש ההתין **יעקב שמשון** הי"ו עב"ג בשעטומ"צ בת האי גברא רבה המפורסם לשו"ת הרה"ג **משה נתן נטע דופלשט** שליט"א - ראש כולל ביהמ"ד בית הלל וירושלים

יהי רצון שייזכה לנחת מהם ומיוצ"ח, ויזכה להמשיך בפעוליו הכבירים ע"י נזכה לביאת גו"צ בב"א המברכים מקרב לב - **המערכת בשם אלפי הקוראים**

יה"ר שייזכו אביו ואמנו לגדלה ולחנכה ולהכמה לתורה ולבעל תורה לחופה ומעשים טובים מתוך שמחה תמיד יסיד"ש בכל מעשי ידיו, והיה ה' עמום בכל מעשיהם, וזכות זיכוי הרבים לאלפים תעמוד לו ולכל משפחתו לעולמי עד להתברך במלו.

לעילוי נשמת

הרב נפתלי בן הרב אהרן ז"ל ברלינגר

נלב"ע ב' כסלו תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י בנו ידידינו החשוב והנעלה רוצני"ח הרב **יצחק ברלינגר שליט"א**

חלק גליון זה נודב לעילוי נשמת האשה החשובה מרת פייגי מלכה ע"ה בת הרב אביגדור רבינוביץ

נפטרה ד' כסלו תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י ידידינו הנכבד והנעלה, בנש"ק מגאו"ת, הרה"ח ר' **ברוך פנחס רבינוביץ שליט"א** לייקווד - ארה"ב

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לשגר בזה לקדם חוד חברינו מהכולל, ממושכימי קום לעבודת הבורא, עוסק ויגע בתורת ה', אהוב על מכיריו, וענוותן חן נסוכה על פניו, חריף ובקי במכונני התורה הרב **יהושע בלוי שליט"א** לרגל שמחת אירוסיו עב"ג

בת הרה"ג רבי **ברוך שלמה לייב רבינוביץ שליט"א** בן כ"ק אדמו"ר מביאלה זצ"ל בשעטומ"צ וזאת ברכותינו מעומק לבבינו, שהזיווג יעלה יפה בהוד ותפארת, ושמחה זו תהא עוד שמחה גוררת, וביתך היא בנוי ע"ד הסלולה מרבוה"ק לתורה ולתעודה ולמזכרת.

בשם אברכי הכולל נץ "תורת שני" לעלוב בני ברק נחמן כהנא, דניאל משי, ישראל אלברשטיין, בנימין יוסף שטיין, יוסף לב, שמעון שמעוני, יצחק קארו, דוד לוי, שמעון שטוקמן, מרדכי יעקב רינגל, משה לאמפון.

לעילוי נשמת ידידיה ז"ל בן יצחק ואסתר דיין

נלב"ע ד' כסלו תשס"ז

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית מרת ליבא בת הרה"צ רבי דוד אהרן ע"ה אשלג

נפטרה כ"ה מרחשוון תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

לקיים בנו חכמי ישראל נא לעזר רחמי שמים מרובים על הגה"צ רבי ניסים בן סוליקא שליט"א לרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים טובות

לעילוי נשמת רבי ירחמיאל בן ר' יוסף ז"ל

נלב"ע ב' כסלו תשנ"א

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י המשפחה שיחי'

לעילוי נשמת

האברך היקר והנעלה, האי צנתר דדהבא, ראשון היה למקראי קודש בתורה עבודה וגמ"ח, ורודף צדקה וחסד במידה מרובה וגדושה לכל דורש ומבקש, וקבל כל אדם בסבפ"י ונהורא נפישא, צמוד באהבה בלבנו ולא ימוש מזכרנו, ה"ה

הקדוש הרב **בן ציון קרומאן** ז"ל הי"ד בן שיבלח"א הרה"ח ר' **חיים דב שליט"א** שנהרג ונעקד במדינת אינדי"ע בעיר מומביי עקה"ש ביום כ"ט מר - חשוון תשס"ט

ארץ אל תכסי דמם, נקום אבינו נקמת דם עבדיך השפוך ויהא למליץ יושר עלינו ועב"י. ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י גיסיו והותני ידידינו היקרים שיבלח"ט מהשובי אנ"ש משפחת **לוי** שיחי'